Doğan Kardeş

SAYI 27 28 HAZİRAN 1976 250 KURUŞ

arkadaş balina

mantar kız

Mehmet Ali & Akşamsefa

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
Sayı: 27 Sıra No. 1967
28 HAZİRAN 1976
Yıl: 32 Cilt: 1

Sahibi:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 100 TL. ★ Altı aylık: 50 TL. ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: 200 TL. ★ Altı aylık: 100 TL. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu göndeirlmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, İSTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel.: 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM:
(Dört arkadaş)

TATİL EGLENCELERİ

BU sayımızda sizi yine hem eğlendirici hem öğretici bir konu ile uzak denizlerde gezdireceğiz. İnci avcılığının ilgi çekici hikâyesi annelerinizi, babalarınızı da faydalandıracaktır.

Bu kıymetli taneler, bir istiridyenin kabukları içinde nasıl oluşuyor? İstiridyeler, nasıl toplanır, açılır? Kaç yüz veya bin istiridyede bir inciye rastlanır? Suni olarak inci meydana getirilebilir mi? Dünyanın en büyük incisi nerededir? Bütün bunları tatil haftanızın eğlendirici aynı zamanda faydalı birer konusu olarak okuyup zihninizin bir köşesine yerleştireceksiniz.

⁂

Yine bu hafta talihli bir gazeteci çocuğun başından geçen hoş bir macerayı, Doğan Kardeş'in eski bir tanıdığı olan, —ne yazık ki— şimdi aramızda bulunmayan bir arkadaşımızın kaleminden sunuyoruz. Şevket Soley, çocukların dostu bir sporcu olarak Doğan Kardeş'e her zaman yakın bir ilgi göstermiş ve her sene çıkardığı Spor Yıllığı'nda onları da ilgilendiren yazı ve karikatürler bulundurmuştu. Şimdi bir hatıra olarak kalan eserlerinden bir hikâyeciği olsun (gerçek hikâye) size aktarmayı düşündük. Okudukça meraklanacaksınız ve sonunda «Ne Talihli Çocukmuş!» diyeceksiniz. Ama bu çocuğun talihi gözü tok, konuk sever bir yaradılışta olmasıdır. Arkadaşımız onu bu amaçla Yıllığına almıştır.

⁂

Dergimizde bu hafta birçok başka serüvenler, hikâyelerle karşılaşacaksınız. Hepsinin üstünde yeni bir ilâve romanın çok meraklı sayfaları tatilinize neşe katmaya devam edecektir. Ayrıca:

1) Küçük hikâye yıldızı seçmek için açtığımız yarışmaya fotoğrafınızı göndermeye hazırlanıyorsunuz değil mi?

2) 65 liralık «Büyük Türk Sözlüğü»nü 25 liraya alabilmeniz için arka sayfamızda yayınlamaya başladığımız 10 kupondan üçüncüsünü de kesip sakladınız mı?

3) Güzel resim çekme yarışmamıza da katılmanızı beklediğimizi hatırlatırız 9x12 ebadında siyah - beyaz resimler göndermenizi bekliyoruz.

4) Tatil izlenimlerinizi 150 kelime içinde yazıp gönderme yarışmamıza da girersiniz elbette.

5) Kulübümüze üye olmak için gerekli altı kupon serisi devam ediyor.

6) Ve nihayet indirimli abonemizden faydalanmayı unutmayacağınızı biliyoruz. Bu indirim aile bütçesi açısından anne ve babanızı da ilgilendiriyor.

Hoşça kalınız...

■ DOĞAN KARDEŞ

BALİNALARIN FİSKİYELERİ

BALİNA balıklarının tepesinden fışkıran suyun nerden geldiğini biliyor musunuz? Bilginler bunun, deniz suyu olduğunu bildiriyorlar. Balinaların resmini çeken araştırma grubu, gelişmiş bir balinanın fıskiyesinin burun kısmında olduğunu tespit etmiştir.

Balinaların fıskiyeleri hakkında daha fazla bilgi almak istiyen araştırmacılar, 3 balinayı, yakalıyarak deniz kıyısındaki bir havuza koymuşlardır.. Bunların boyları iki metreye yakındı.

SU SAATİ İLE DENEME

Fakat balinalar kıyıda bir şey yapamazlar ki... Araştırmacılardan biri elindeki su saatini balinanın burnuna tutmuştur. Suyun akışını ölçmeye yarıyan bu alete göre, balinalar nefes alırken burun deliklerinden fışkıran suyun, saniyede 200 desimetre küp olduğu görülmüştür. Balinaların en küçüğü ise, nefes verirken daha fazla su fışkırtmıştır.

NERDEN GELİYOR?

Peki ama deniz, suyu balinaların burun deliklerine nereden geliyor? Bu konuda henüz hiç bir bilgi yok. Fakat araştırmacılardan Kooyman'a göre: Yunus balığı deniz altına daldığı zaman burun deliklerini açar ve içine su doldurur. Kafa yapısı bu suyun fazla içeri girmemesini sağlar. Gerçi balinanın kafa yapısı Yunus'unki kadar girintili çıkıntılı değildir ama belki buna benzer bir mekanizma ile deniz suyunu alıp fışkırtıyorlar. Bilginlerin araştırmaları devam ediyor.

NASIL AVLANIR?

Balina çok eski zamanlardanberi denizcilerin tehlikeli avlarından biri olmuştur. 1730'da kullanılan zıpkınlar hayvanın üzerine doğru nişan alınarak elle atılıyor, vurulduktan sonra kayığa alınıyor ve iş yerine getiriliyordu. Fakat bunun büyük bir tehlikesi vardı; balık, can acısıyle çırpınırken kuyruğu, kanadıyle kayığı (içindekilerle beraber) alaşağı ediyordu.

Zamanımızda balinalar daha büyük gemilerle avlanmakta ve bunlara «Fabrika Gemisi» adı verilmektedir. Balinanın kesilip biçilmesi ve yağının alınmasına hemen orada başlanmaktadır. Kuzeyliler balinanın etini yerler; yağını da içerler onu şimdi hafif uçaklardan atılan zıpkınlarla da avlıyorlar. ■

NEM NEDİR?

EĞER içi buz dolu bir sürahiyi masanın üzerine kobir süre bekletirseniz, sürahinin dışında nem tanecikleri oluştuğunu görürsünüz. Sürahi kuru olduğu halde dışındaki su nereden geliyor dersiniz? Odanın havasından.

Çevremizi saran havanın içinde bir miktar su buharı vardır. Biz bu su buharına nem diyoruz. Bilim adamları havadaki veya atmosferdeki nemlilik derecesini ölçerek su buharı miktarını bulabiliyorlar.

Eğer hava kendinden daha soğuk bir cisimle karşılaşırsa, havadaki su, bu düzeyde yoğunlaşır. Aynı şeyi banyo yaparken de görebiliriz. Sıcak sudan çıkan buhar yükselirken, banyonun nispeten soğuk olan duvarlarıyle temas edince su haline gelir ve damlacıklar halinde akmaya başlar. Kışın arabaların camları da aynı nedenle buğulanır. Çünkü camlar içerdeki havadan soğuktur.

Nem derecesi yüzde ile belirtilir. 100 de yüz nem demek hava tamamiyle su buharı ile dolu demektir. ■

TANIMADIĞIMIZ KUŞLAR

Yumurta sayısını da 36'ya çıkaran bu yabanî Çalı kuşları 24 saat içinde uçmaya başlıyorlar

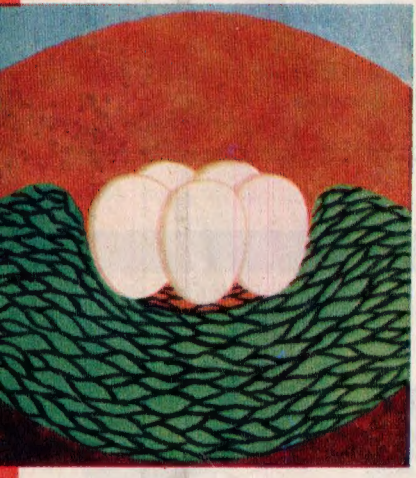

Isı 33 dereceyi bulunca dişi kuş yumurtlamaya başlar.. Kendisi için yuva erkek kuş tarafından dikkatle hazırlanmıştır.

YUVASINI en iyi yapan kuş hangisidir, diye sorulacak olursa geçenlerde birkaçını tanıttığımız şampiyon yuva kurucular arasına, Avusturalya'nın «Çalı Kuşları» nı da katabiliriz. Bunlara orada Malle Kuşları adı veriliyor. Malle, bu kuşların barındığı ökaliptus çalılıklarının adıdır. O sebeple biz de onlara Ökaliptus Çalı Kuşları diyeceğiz.

Birçok kuşlar, kuluçkaya yattıkları zaman yumurtalarını vücutlarının sıcaklığıyla ısıtırlar. Ama bu kuşlar öyle yapmıyor. Sonbaharda erkek Çalı Kuşu bir metre kadar derinlikte üç metre kadar da genişlikte bir çukur açıyor, sonra yerden yapraklar toplayarak bu çukurun içine dolduruyor. Kış aylarında bu yapraklar nemlenince erkek kuş üstünü kumla örtüyor. Bu durumda yapraklar ekşimeye başlıyor ve ısı yapıyor. Isı 33 dereceyi bulunca dişi kuş gelip buraya giriyor ve yumurtlamaya başlıyor. Çeşitli aralarla gelip giderek 35 yumurtaya kadar yumurtluyor.

Derken yaz geliyor ve yuvanın dışındaki hava da ısınıyor. Bu sırada yumurtalar birer birer açılarak içinden genç çalı kuşları çıkıyor ve dosdoğru civardaki ökaliptus çalılıkları arasına gidiyorlar. 24 saat içinde de uçabiliyorlar.

Anne ve babalarını tanımıyorlar bile. Fakat üç yaşına girdiklerinde, kendileri de yuva yapmaya girişiyor ve yeni yavrular meydana getiriyorlar. İşte yuva şampiyonu kuşların hikâyesi ■

ÇÖZÜLMEYEN SIRLAR

Dizisinden bir olay daha

Aradan yıllar geçiyor, aynı biçimde kazalar oluyor, hepsi de aynı isimli adamların başına geliyordu

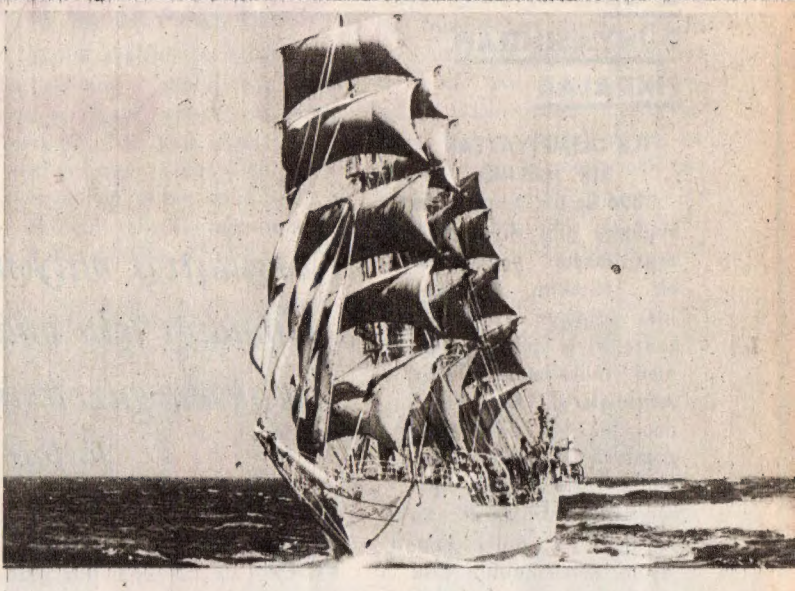

1664 da Williams adında bir İngiliz, Manş'ı aşarak Fransa'ya gidecek olan «Menia» yelkenlisine binmişti. Şiddetli rüzgâr denizi kırbaçladığı halde gemi yol almaya devam etti. Nihayet ufukta kara gözükünce Williams rahat bir nefes aldı.

Derken dev gibi bir dalga yıldırım hızıyla «Menia»nın üzerine boşandı. Williams, korkudan çılgın bir halde güverte parmaklığına yapıştıysa da denizin hışmı onu oradan kopardı. Adamcağız öteki 80 talihsizle birlikte, kaynaşan suların içine yuvarlandı. Mürettebat, saatlerce Manş'ı taradıysa da yalnız bir tek kazazede bulunabildi: O da Hugh Williams'tı.

⁂

Olaydan 121 sene sonra bir yaz sabahı bir tenezzüh gemisi, gene İngiltere açıklarındaki Man Adası'nın etrafını dolanıyordu.

Fakat yolcular şarkılar söyleyip dansederlerken kaptan köprüsünde bir panik havası hâkimdi. Kaptan, gemisini büyük bir kayanın üzerine süren aksi cereyanlarla boşu boşuna çarpışıyordu. Arada topu topu birkaç yüz metre mesafe kalmıştı... Derken, güzelim gemi korkunç bir inlemeyi andıran bir gıcırtıyla kayalığın üzerinde ikiye bölündü. Sinsi akıntılara kapılan bütün yolcular az sonra karanlık suların içinde kayboldular, bir tek kişi hariç. Hâlâ tir tir titreyen ihtiyar bir adam sürünerek sahile çıktı ve imdat istemek için, gördüğü ilk eve doğru sendeler adımlarla yürüdü.

— «Gemi... Battı... Herkes gitti...» diye soludu. Isınması için sırtına bir battaniye atıldıkton sonra, hikâyeye başından başladı: «Adım Hugh Williams.»

⁂

Dikkate değer bir tesadüf mü? Öyle olsa gerek. Fakat hikâye bu kadarla bitmiyor...

1820 yılının güneşli bir ağustos gününde bir öğrenci grupu, öğretmenleriyle birlikte, İngiltere'nin Thames Nehri'nde bir gezintiye çıkmıştı. Tam nehrin ortasını buldukları bir sırada dümenci birden feryadı bastı. Fakat iş işten geçmişti: Sahilin bir burnunu dönen bir kömür mavnası sandala bindirip nazik tekneyi parçaladı. Çocuklarla öğretmenler derhal imdat istedilerse de imdat yalnız beş yaşlarında, zayıf nahif bir çocuğa nasip oldu. Bu çocuğun da adı Hugh Williams'dı.

⁂

69 yıl sonra başka bir ağustos günü, kömür nakleden bir şilep Kuzey Denizi'nde batıyordu. Önceleri dalgalarla savaşmaya çabalayan mürettebat, sonunda teker teker mücadeleyi bırakıp kendini kara suların koynuna salıverdi.

Yalnız iki kişi, saçlarına ak düşmüş bir denizci ile yeğeni, birbirlerine tutunarak yardım beklediler. Günün ağarmasına yakın, bir balıkçı teknesinden görülüp kurtarıldıkları vakit, tüyler ürpertici felâket gecesini anlatacak bir onlar kalmıştı.

Yaşlıca adamın adı Hugh Williams'dı; yeğeni olan çocuk da adaşıydı onun. ■

SPOR DÜNYASINDAN FIKRALAR

İLK OLİMPİYATTAN BİR HATIRA

1896 da ilk Olimpiyatta bugünkü gibi mükemmel organizasyon yoktu tabiî... Nitekim, Amerikalılar Atina'ya 12 kişilik kadrolarıyla geldikleri zaman müsabakalara zor yetişmişlerdi. Buna rağmen hiç bir antrenman yapmadan yarışmalara katılarak bir hayli madalya kazanmışlardı. En orijinali de, gülle şampiyonu Amerikalının disk atma yarışmasına girişi idi. Çünkü, diski Amerikalılar ilk defa görüyorlardı. Öyle olduğu halde 29.14 ile Amerikalı müsabakayı almıştı. Oysa şimdi bu derece köylerde bile yapılmaktadır.

GÜÇLÜ SPOR, SPORUN GÜCÜ

1941 Dünya Şampiyonasında Fin'li Kurrikala için yarışmadan önce yapılan muayenede doktorlarca katiyen yarışlara girmemesi, girdiği takdirde ölebileceği söylenmiş, kendi arzusu ile girdiğine ve kimsenin mesul tutulamayacağına dair imza vermesi istenmişti.

Kıymetli atlet imzayı verdi ve müsabakalara girerek büyük farkla şampiyonluğu kazandı. Hâlâ da hayattadır.

SPORCU VE GAZETECİ BİR ÇOCUK

Karşılaştığı milyoner, cebinde ufaklığı olmadığı için ona para ödeyememiş, çocuk da gazetesini bedava vermişti. Fakat sonra...

1936 da Roma hava alanında 12 yaşlarında gazete satan küçük bir çocuk vardı. Bu küçüğün aklı fikri sporda, daha doğrusu futbolda idi. Mahallenin en iyi futbolcusu olan gazeteci çocuk Mançini gazete satmaktan vakit bulup istediği kadar top peşinde koşamıyordu. Ama, İtalya ve dünyanın sayılı takımlarını ve futbolcularını ezbere biliyordu. Hangi ülkede hangi futbolcunun çok başarılı olduğunu, lig ve kupa maçlarında hangi takımların şampiyon olduklarını, hatta oyuncuların hayatlarını dosdoğru anlatabilirdi. Yeni futbolcular arayan kulüp yöneticileri bu çocuğu gözlerine kestirmişlerdi ama, bir kusuru vardı çok zayıftı. Daha biraz büyüyüp gelişmeliydi. Hem bu çocuk çalışmak, babasının kazancına katkıda bulunmak zorunda idi.

Anası, babası ve kendinden küçük iki kız kardeşi vardı. Baba kazancı geçimlerine yetmiyor, yarı aç, yarı tok yaşıyorlardı. Hele üstbaş dökülüyordu. Komşular eskimiş giyeceklerini, artık ve bayatlamış yemeklerini onlara vermeseler büsbütün kötü duruma düşeecklerdi. Fakat bu fakir aile tümü ile çok dürüsttü. Özellikle küçük gazeteci örnek bir çocuktu.

ALANDA BİR ÇAĞRI

O gün Roma hava alanı her zamanki gibi kalabalık ve hareketli idi. Bu sırada bir anons yapıldı: «Londra ve Newyork'a gidecek yolcular derhal 2000 numaralı uçağa 3 numaralı kapıdan geçsinler ve kartlarını hazır bulundursunlar, sigaralarınızı lütfen söndürün.»

Yolcular gayet aecle 3 numaralı kapıya doğru yöneldiler. Bu sırada büyük bir telâş içinde yaşlıca kalantor bir adam bekleme salonuna koşarcasına girdi ve kapının yolunu tuttu. Hemen kapı içinde spor hastası küçük çocuk gazete satıyordu. Kalantor adam çoucktan bir dergi ile üç gazete aldı. Fakat aksiliğe bakın ki, bozukluk yoktu.

Para bozdurmak için etrafa

baş vurulsa geç kalınacaktı, uçak kalkmak üzereydi. Gazeteci fakir çocuk yarım yamalak İngilizcesi ile yolcuya: «Buyurun efendim, alınız. Bunlar size benim hediyem olsun, beni ve memleketimi hatırlayınız» dedi. Kalantor adam hayretler içinde kalmıştı. Bu zavallı çocuk kaç paralıktı ki koca turiste hediye veriyordu? Gazeteci fakirdi ama, kalbi zengindi. Kalantor dayanamadı: «Oğlum, bunlar senin için hayli para tutar, olmaz almam» dedi ve uçağa doğru koşmaya başladı. Fakat küçük gazeteci, turistin arkasından daha hızlı koşarak gazeteleri kendisine âdeta zorla verdi ve: «Benim memleketime gelen bir misafire bir hatıra vermek çok mu? Lütfen kabul ediniz, beni çok mutlu edeceksiniz» dedi. Turist, çocuğa sevgi ile baktı ve «Borcumu ödemek ve seni bir daha görüp uzun uzun konuşmak için tekrar buraya geleceğim» dedi ve fırladı. Nefes nefese uçağa en son yolcu olarak bindiği zaman kalbi müthiş çarpıyordu. Yol boyunca çocuğun bu kibarlığını düşünmekten gazeteleri okuyamadı ve yanındaki yolcuya da küçük gazeteciyi anlattı.

BİR YIL SONRA

Tam bir yıl geçmişti. Gazeteci her gün ve daima yolcuların arasında bu turisti arıyordu. Mademki, geleceğine söz vermişti, bekleyecekti elbet. Fakat yok, yok, yok...

Nihayet, kendi gelmedi ama haberi geldi. Kalantor adam ölmüş ve vasiyetinde çocuğa bir servet bırakmıştı. Amerika'lı vasiyetnamesinde aynen şöyle yazıyordu: «Bu çocuk mutlaka topluma ve insanlığa yararlı bir adam olacaktır. Fakat imkânsızlıklar onu henüz okuma çağında iken hayat mücadelesine itmiş. Belki de ailesinin geçimine bir katkıda bulunmak zorunda. Bu çocuğun iyi bir tahsil yapması ve geleceğini garantiye alması için sonuna kadar okutulmasını arzu ediyorum. Kendisine tahsis ettiğim para en iyi şekilde okumasına yeteceği gibi, hayata ikinci kere kültürlü bir genç olarak atılırken de büyükçe bir sermayesi olacaktır.»

O DA MİLYONER OLDU

Elçilik aracılığı ile durum bildirildiğinde, gözyaşlarını tutamayan çocuk «Keşke O ölmeseydi de, ben yine gazeteci kalsaydım» dedi. Yıllar geçmiş, vasiyet aynen tatbik edilmişti.

Mançini tahsilini tamamlamak için Amerika'ya gitti. Amerika'da milyonerin ailesi onu yalnız bırakmadı ve uzun tahsili boyunca onların yanında kaldı. Bu müddet zarfında milyonerin torunu ile evlendiler. Bir oğlu ve bir kızı olan milyoner doktor Mançini gayet mutlu şimdi...

İşte sevgili çocuklar ve gençler. İnsanlar ne ekerse onu biçer. Sizler de daima bu gazeteci çocuk gibi davranınız. İyi kalpli, yardımsever, nazik, cömert olmak, memleketine yarar sağlamak, hizmet etmek hem zevklerin en büyüğü, hem de vazifedir. Unutmayınız: «İNSAN NE EKERSE ONU BİÇER...» ■

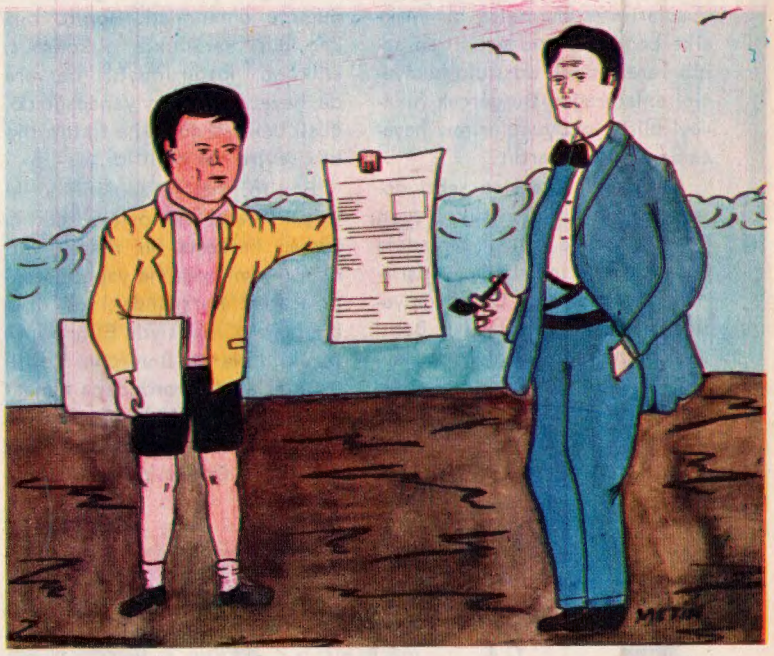

Resimde gazeteci çocuğu ve Milyoner işadamını görüyorsunuz.

NOT: Merakla okuduğunuz bu yazı, tanınmış gazeteci ve sporcu arkadaşımız Şevket Soley tarafından her yıl «Spor Yıllığı» adıyla çıkarılmakta olan bir kitabın son sayısından alınmış ve resimlenerek Doğan Kardeş okuyucularına sunulmuştur.

YENİLMEYEN BOĞA

İki döğüşçüyü yaraladıktan sonra üçüncüsü sahaya çıkmaya hazırlanırken seyirciler arasından bir ses yükseldi: «Bırakın onu... Boğamı bana bağışlayın...»

GEÇENLERDE «İnsan Kurtaran Arslan» yazımızı okuduktan sonra hayvanlarla insanlar arasındaki sevgiyi anlatan başka yazılar da isteyen okuyucularımıza bu hafta bir Meksika boğasiyle onu yetiştiren sahibi arasındaki dostluk hikâyesini anlatacağız. Bu gerçek hikâyeyi bütün okuyucularımız heyecanla okuyacaklardır.

Meksika'da Mexsico şehri dolayında ufak bir çiftlikte Juan Cervera adında ihtiyar bir adam boğa güreşlerine boğa yetiştirmekle ün yapmıştı. Çok boğa yetirmişti. Fakat bunlardan Bonito isimli bir tanesi onun en sevdiğiydi. Gün geldi, onu da satmak zorunda kaldı. Çünkü fakir düşmüştü.

Sattı ama peşinden ayrılmadı. Hangi döğüşe çıksa mutlaka seyirciler onu heyecanla izlerdi.

KANLI DÖĞÜŞ

Bir gün yine onun güreşi olduğunu öğrenmişti. Bonito birkaç gün karanlıkta alıkonmuş, enikonu kızdırılmıştı. Cervera da heyecanla onun yapacağı döğüşü bekliyordu. Saha tıklım tıklım seyirci ile dolu idi.

Bonito, sırtına saplanmış iki küçük kargı ile ortaya çıktığı zaman herkeste bir merak vardı. Bu yeni boğa ne yapabilecekti acaba? Karşısındaki de ünlü bir boğa güreşçisiydi. Elinde ince bir kılıç vardı. Bonito'yu çeşitli oyunlarla iyice yorduğuna kanaat getirdikten sonra hücuma geçti. Tam saplıyacaktı, umulmadık bir şey oldu. Bonito güreşçiyi boynuzlarıyla yere sermişti, yardımcıları onu güçbelâ sahadan kaçırdılar. İkinci güreşçi ortaya atılarak kılıcını birkaç defa boğaya batırdı.

Bonito birden toparlanıp onu da yere yıktı. Bir anda iki ünlü güreşçinin böyle birden silinivermesi Meksika'da ilk kez görülüyordu. Üçüncü bir döğüşçü bütün cerbezesiyle ortaya atıldı. Bonito'ya saldırmak üzereyken seyirciler arasından bir ses yükseldi: «Bırakın onu. Bonito'nun hayatını bana bağışlayın...»

Bu ses onu yetiştirmiş olan ihtiyar boğacı Cervera'nındı.

ONU SAHADAN KİM ÇIKARACAK?

Döğüş durdu. Üçüncü adam da ortadan çekildikten sonra bir mesele kalıyordu. Şimdi Bonito'yu, sahadan kim çıkarabilecekti?

Herkes bunu düşünürken ihtiyar Cervera yerinden indi. Çitin kapısını açarak sahaya girdi. ve hayvana yaklaşıp: «Bonito'm, benim sevgili arkadaşım» dedi. «Sana neler yaptılar?»

Hayvan eski sahibine şöyle bir baktı. Sanki o da kendisini koruyacak birini arıyor gibiydi. Cervera onu okşayarak: «Haydi yavrum,» dedi. «Eve gidiyoruz.»

Boğa iyice sakinleşmişti. Ağır adımlarla eski sahibinin peşine takılarak sahadan çıktı. Çitlerin arkasında oturan binlerce kişi büyülenmiş gibi bakan gözlerle bu olağanüstü sevgi sahnesini seyrediyordu. ■

Öfkeli hayvan bütün gücüyle üçüncü güreşçiyi de yere sermek üzereydi.

KÜÇÜK MARANGOZ

Babanızın, ağabeyinizin de yardımıyla evinizde yapabileceğiniz bir kitaplık için neler gerek?

KİTAPLARINIZ gün geçtikçe artıyor. Okul kitaplarınızı olsun yaz tatilinde ortadan kaldırmak, hattâ onları gelecek yıl faydalanabilecek yeni bir öğrenci arkadaşınıza ehven fiyatla satmak veya hediye etmek için saklayabilecek yeriniz var mı?

Ayrıca bir zamanlar okumak üzere faydalı kitaplar almıştınız. Onları nereye koyuyorsunuz? Hepsinin üstünde, bir kitaplığınız olmasını istemez misiniz?

Kitap almak, biriktirmek güzel şey. Ama onları koyacak yer bulma meselesi başta gelir. Bir kitaplık yaptırdınız, ya da babanız size doğum gününde bir tane hediye etti diyelim. Ama kitaplar gittikçe çoğalır. Dergileriniz de öyle...

Size bir şey söyleyelim mi. Gitgide size bir kitaplık da yetmiyecek, arkasından yenilerini yaptırmak gerekecektir.

BİR DENEYELİM BAKALIM

Ama, dediğimiz gibi, babanız veya ağabeyininizin yardımıyla kendiniz de pekâlâ bir kitaplık yapabilirsiniz. Böylece hem bir çok kitap ortadan kalkar, hem de kendi emeğinizle öğünürsünüz.

Yalnız unutmayın ki, bu iş için çivi, çekiç, kerpeten ve tesre, gibi gerekli malzeme el altında bulunmalıdır. Bunlar evde her zaman işe yarar.

Ayrıca dört metre kadar enli çıta ile rafları meydana getirecek tahtaların (yoksa kontreplâkın) bulunması gerekir. Bu çıtaları birer metre uzunluğunda dört eşit parçaya kesmeli, sonra aralarına rafları çakmalıdır.

Rafların enini ve aralarını elinizdeki kitapların boyuna göre ayarlamalıdır. Büyük boyda kitapları kendi aralarında toplayarak en alt rafa dizmek faydalıdır. Böylece büyük ve ağır kitaplar alt gözde toplanmış olur.

Malzemenizin durumuna göre raf sayısını ayarlayabilirsiniz. Dikkat edilmesi gereken bir başka özellik de kitaplığın arka ayaklarının öndekilere oranla biraz kısa olmasıdır. Ön ayakların uzun olması kitaplığın duvara iyice dayanmasını sağlar ve devrilmesini önler.

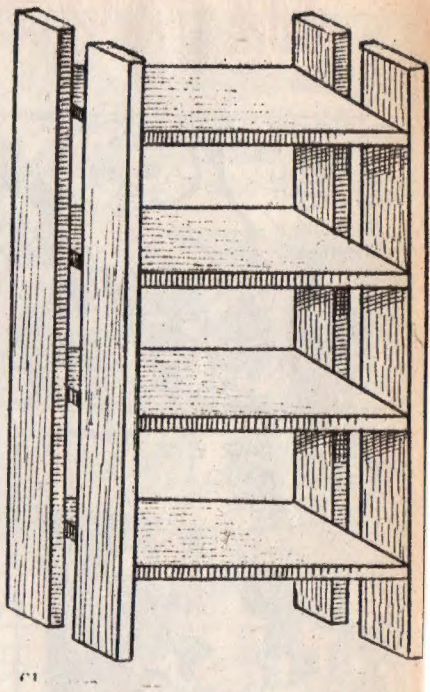

İşte sizin kendi elinizde yapabileceğiniz küçük kitaplık.

Kitaplık bittikten sonra macunlayıp boyadınız mı, işte size küçük maragonzun eseri! Herkese örnek olarak gösterebilirsiniz. Kitaplarınız da ortada kalmaktan kurtulur. ■

Tırnaklar ne zaman yavaş büyür?

AMERİKA'daki Texas Üniversitesi Tıb bölümünde araştırmalar yapan Dr. William Bean, tırnaklarımız konusunda bilmediklerimizi ortaya çıkarmak amacıyla, tam 34 yıl, sol baş parmağının tırnağını uzatmış ve şu ilgi çekici bilgileri ortaya çıkarmıştır:

- Tırnaklar sıcakta daha çabuk, soğukta daha yavaş büyüyor.
- Olağan hastalıklar sırasında tırnakların uzaması hemen hemen duruyor. Ateşlendiğimiz zaman da büyümesi yavaşlıyor.
- Coğrafî yerleşme bölgesi veya fiziksel hareketler tırnak büyümesine tesir etmez.
- Yaşlandıkça tırnak uzaması da yavaşlar. Bu denemeyi yapan tırnaklarını 30 sene evvel kestiğinde parmak ucuna kadar uzaması 110 - 115 gün alırken şimdi bu süre 137 - 145 güne çıkmıştır. ■

MANTAR KIZ

OLMUYOR AKORDUN BOZUK./
PASTALAR HAZIR./
AHUDUDU SUYU GETİRİN./
ŞU FENERLERİ DE ASALIM./
DANS EDECEĞİZ!
HERŞEY HAZIR MANTAR KIZ GELEBİLİR./
MANTAR KIZ SENİ BEKLİYORUZ./
ÖZÜR DİLERİM./ BAŞIM ÇOK AĞRIYOR GELEMEYECEĞİM./
AMA HERŞEY HAZIR./
FENERLER!
PASTA!
ORKESTRA!
DANSEDECEĞİZ!
İSRAR ETMEYİN./ İYİ GECELER./
NE YAPALIM ONSUZ EĞLENİRİZ:...
MANTAR MANTAR MANTARLA./ MANTARIN MANTARINI MANTARLA...
MANTARKIZSIZ EĞLENCEDEN NEFRET EDİYORUM.
Mehmet Ali & Akşamsefası

ERTESİ SABAH BARAJA GİDEN YOLDA...

SEVİYOR!

AZ SEVİYOR!

ÇOK SEVİYOR!

GARİP! BUGÜN İŞ HİÇ İLERLEMİYOR!

BEN GELDİM!

MANTAR KIZ!

M MISIN? ÇOK ÜZÜLDÜK! KENDİNİ İYİ HİSSEDİYOR-MUSUN?

EVET!

BARAJINIZ ÇOK GÜZEL AMA PEMBE OLSA DAHA GÜZEL OLACAK!

TABİİ HAKLISIN ÇOK İYİ FİKİR!

DERHAL BOYAYALIM!

NEREDE BUNLAR!

?

NE YAPIYORSUNUZ?

PEMBEYE BOYUYORUZ!

KAFANIZI MI ÜŞÜTTÜNÜZ SİZ!

MANTAR KIZ DEDİ.. ÇOK HAKLI TABİİ MANTAR KIZ. DEDİĞİNİ YAPMALI. ÇÜNKÜ MANTAR KIZ!

24

(Devamı Var)

ISTANBUL'U GEZIYORUZ

— 6 —

Yazan: **KEMALETİN TUĞCU**

— «Bu yol sonradan açıldı,» dedi. «Şu geçtiğimiz yer denizdi. Zamanla doldurup son zamanlarda da yol yaptılar.»

Tomrisin kardeşi Mehmet:

— «Bu kule nedir?» dedi.

Öğretmen:

— «Ahır Kapı Feneri,» dedi. «Geceleri aralık aralık ışık verir. Limana girecek gemilere yol gösterir.»

Arabayı iyice sağ tarafa alarak durdurdu. Karşıda Kızkulesi, daha Marmaraya doğru Selimiye, Haydarpaşa görünüyordu. Sadık Bey:

— «Çocuklar», dedi. «Altmış yıl kadar önce, Boğaza, Adalara, karşı kıyıya işleyen vapurlar çok yolsuzmuş. Şairin biri şöyle demiş :

«Gemi pat pat vuruyor,
Yolcu dersen kum gibi.
Yine fener duruyor,
Karşımızda mum gibi.»

Çocuklar ezberlemeye çalışıyorlardı. Öğretmen:

— Dahası var, dedi. Gemi çabalama kaptan ben gidemem deyip yerinde sayarken şair şöyle İstanbul'a bakmış da:

«Bellerinde bir kemer,
Başlarında bir külâh,
Bizi görüp ah eder,
Minareler her sabah.»

Demiş. Yüksel:

— «Minareleri çok güzel anlatmış,» dedi. «Şimdi Sirkeciye gidiyoruz» değil mi?

— «Evet,» dedi Öğretmen. «Gar binası solda kalacak. Eminönüne gidip Galata köprüsünden karşıya gececeğiz. Şimdi halicin üzerinde üç köprü var. Eminönünü Karaköy'e bağlıyan köprüye Galata köprüsü diyoruz. Bu köprü 477 metre uzunlukta, 25 metre genişliktedir. İlk köprü İkinci Mahmut zamanında 1844'te kuruldu. Ahşaptı, yani tahtadandı. İlk demir köprü 1870'den itibaren kurulmaya başladı. Nihayet 1912'de bugünkü köprü yapıldı.»

Eminönün'de, trafik sıkışıklığından araba durmuştu. Deniz:

— «Yeni Cami bu değil mi?» dedi

Öğretmen anlattı:

— «Evet, iki minareli, Yeni Valide Camii bu. Temeli 1598'de Üçüncü Mehmedin Padişah ve Safiye Sultanın da padişah anası bulunduğu sırada atılmış, plânları Mimar Davut Ağa tarafından hazırlanmış. Bu mimar ölmüş, zamanın padişahı da ölünce cami öylece 60 yıl kalmış. Sonradan Dördüncü Mehmed'in annesi Turhan Sultan tarafından Mimar Hacı Mustafa'ya yaptırılmış. 1663'de tamamlanan caminin bir de hikâyesi var. Oraları Yahudi mahallesiymiş. Cami yapmak için evler yıktırılmış. Tabiî sahiplerine parası verilmesi emredilmiş ama, memur bu parayı vermemiş. Bunun üzerine camiye «Zulmiye» adı konmuş. Turhan Sultan bunu duymuş, evleri yıktırılanların haklarını vermiş, işte bundan sonra da Yeni Camie «Adliye» adı verilmiş.

Yol açılmıştı. Deniz:

— «Galata'ya geçiyoruz,» dedi. «Bu Karaköy adı nereden geliyor?»

Öğretmen:

— «Bunu ben de araştırdım,» dedi. «Danıştıklarım hep Karaki Hüseyin Ağa adından geldiğini söylüyorlar. Bu adamın küçük bir mescidi Salkımsöğüt'tedir. Önünden geçtik. Biliyorsunuz ki, Galata İkinci Mehmet İstanbul'u aldığı sırada Cenevizlilerin elindeydi. Ama bir zincir gererek Sarayburnu ile Galata'nın arasına kapatmışlardı.»

Deniz:

— «Bir İstanbul tarafına bakın, bir de Galata tarafına» dedi. «Hatta daha içerlerde de öyle göze çarpan bir cami yok.»

Sadık Öğretmen:

— «Genellikle Türk ve müslüman ahali İstanbul tarafında otururdu,» dedi. «Ama Unkapanı köprüsünün Azapkapı tarafında Sokollu Mehmet Paşa camii var. Sonra tam bu Karaköy meydanında Tahta minareli güzel bir camicik vardı. Merzifonlu Karamustafa Paşa Camii. Alanı genişletirken kaldırdılar. Daha önce Galata tarafında Arap camii yapılmıştır. Beşiktaş'a doğru giderken Yeraltı camii, Fındıklı Camii, Nusretiye Camii vardır. Bu Nusretiye Camii selâtin camilerdendir. Yani iki minarelidir.»

Murat:

— «Selâtin ne demek?» dedi.

Sadık Bey anlattı:

(Devamı var)

ANNENİN KÖŞESİ

ANNEM ÇALIŞAN BİR KADINDIR

«Sevgili Doğan Kardeş.

Ben bu mektubumda elimden geldiği kadar, canımdan çok sevdiğim annemi anlatmaya çalışacağım.

Annem çalışan bir kadın olduğu için her zaman bizimle beraber olamıyor. Bizimle diyorum çünkü iki kardeşim daha var, üstelik ikisi de kız: Müjde ve Sevgi.

Annem bizim her istediğimizi alabilmek, daha rahat bir yaşam sürdürebilmemizi sağlayabilmek için gece gündüz demeden çalışıyor. Her çocuk annesini öteki annelerden daha güzel görür ve onu her zaman diğer annelerden üstün tutar. Ben de annemi güzel görüyorum.

Yalnız bunu okuyan kardeşlerim üzülmesinler, çünkü her çocuk böyledir. Her Anneler Günü'nde ona güzel hediyeyi alabilmek için kardeşlerimle yarışırım. Ben annemi şefkatli, çocuklarına düşkün, fedakâr, hasta oldukları zaman başlarından ayrılmayan örnek bir anne olarak her yerde ve her zaman gösterebilirim.

İşte ben de bu mektubumda size annemi sadece birkaç yönüyle tanıtmaya çalıştım. Başarabildimse ne mutlu bana!..»

— **ARZU KANDEMİR (Hatay)**

TOPLUM ÖNÜNDE OKUYABİLECEĞİNİZ ŞİİRLER

BÜYÜKBABAM

Benim güzel büyükbabam
Yetmişinde bu yıl tamam.
Saçlarında dolu aklar
Uykusunda hep sayıklar.
Okulda pek yaramazmış,

■

Hatır, gönül aramazmış,
Büyüyünce işe dalmış,
Haminnemi sonra almış.
Yapmadığı iş kalmamış,
Ağzında da diş kalmamış.

■

Bir hüzün titrer sesinde,
Hep oturur köşesinde,
Kim ne söylerse gülümser,
Gürültü etmeyin küser.
Benim güzel büyükbabam

■

Yetmişinde bu yıl tamam.
Dağlar aşmış, taşlar aşmış,
İşte yine çocuklaşmış,
Resim gibi uslu durur,
Köşeciğinde oturur.

⁂

OKUYUCULARIMIZA BİR NOT

Bu sayfada çıkan mektupların sayısı pek çoktur ve hepsi sıraya konulmuştur. Hepsi de çıkacaktır. Ancak bazıları pek uzun olduğu için onları kısaltmak zorunda kaldığımızdan özür dileriz.

ANNELER YAZINIZ!

«Doğan Kardeş Anneler Köşesi'ne memnunluğumu belirterek içtenlikle katılmaktayım. Bu köşeniz sayesinde anne ve çocuğun birbirine karşı sorumlu bulunduğu şeyleri öğreniyorum.

Bazen komşularımdan duyar, bazen de gürürdüm. Bazı anneler çocuğunun ufak hatalarını görünce hemen azarlarlar. En ufak hataya bile göz yummazlar. Meselâ çocuk bir bardaktaki suyu dökse, anne onu azarlar.

Bazı anneler çocuğunun ufak hatasında göz yumar, büyük hata işlerse suçunu bağışlamaz, meselâ çocuk bardaktaki suyu döker, anne onu bağışlar, fakat çocuk kupayı (bardağı) kırsa azarlar.

Yine anneler vardır ki çocuğunun büyük hatasına göz yumar. Örnek olarak, çocuk hergün birer bardak kırsa anne hiç umursamaz.

Anneler çocukların ahlâk yönünden gelişmesi için neler yapmalıdır? Size yazmazlar mı?

Yazarlarsa hem anneler faydalanır, hem de ben bilgimi artırmış olurum. Saygı ve selâmlarımla.»

— **İ. ÜNLÜ (Nazilli)**

Avustralya'da denizden çıkarılmış ve içinde çeşitli inciler bulunan bir istiridye (Altında görülenler türlü inci biçimleridir.)

İnsanlar inciyi ne zaman sevmeye başlamışlardır? diye bir soru sorulacak olsa cevabı hazır: «İnciyi ilk gördükleri zaman...» diyeceğiz. O zaman hangi zamandır, işte bu bilinemiyor. Elde edilen bilgilere göre Acem Körfezinde Hint Denizinin bazı bölümlerinde çok eski zamanlardanberi inci avına çıkılıyordu. Hindistan'da inci çok eski zamanlarda biliniyordu. Sonra bu merak Mısırlılara, Romalılara geçti. Kristof Kolomb Amerika'ya gittiğinde Kızılderililerin süsleri arasında inciyi de görmüştü. Sonra Venezuella kıyılarına yakın Margarita adasını bulmuş, orada da geniş ölçüde inci avı yapıldığına tanık olmuştur.

İncilerin büyüğü sıcak denizlerde yaşayan deniz istiridyesinden çıkar. Bunların en iyileri ve en kalın sedeflileri pek çok kıymetlidir.

İNCİ NASIL OLUŞUR?

İstiridye ve inci hakkında çok masallar uydurulmuştur. Söylendiğine göre istiridyeler, yılın bir devresinde ağızlarını havaya açarlarmış. Nisan yağmurunun bir damlası hangisinin ağzına düşerse inciye dönermiş. Aslında inci istiridyenin bir sakatlığa uğramasından doğuyor. Yumuşak kısmına küçücük bir kum tanesi, ya da yosun zerresi girince,

İR NASIL
A GELİR

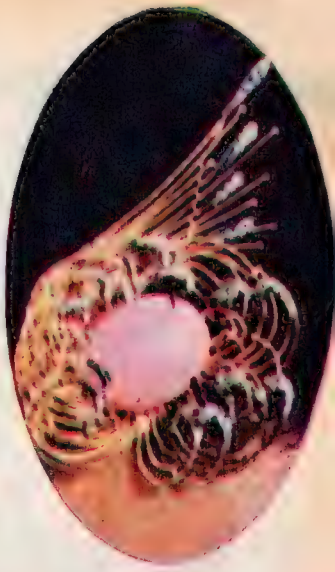

en büyük incisi bir güvercin yumurtası kadar

hayvan bu yabancı nesneyi kabuğuna doğru iterken, kendiliğinden çıkardığı sedef maddesini de onun üzerine sarmış oluyor. Böylece inci meydana geliyor.

Her istiridyede inci bulunmayışının sebebi hepsinin içine yabancı nesne girmeyişidir. Yapılan istatistiklere göre, her 100 istiridyede bir «şöyle böyle» inci bulunuyor. Her 2000 istiridyede bir «Orta değerde» inci bulunuyor. Her 3000 istiridyede bir tek «en iyi» inci ancak bulunabiliyor.

İNSAN ELİYLE YAPILAN İNCİLER

İstiridyelerin içine yabancı nesne girmesiyle inci oluştuğu anlaşılınca insanlar bunu kendiliklerinden yapmaya kalkışmışlardır. Binlerce yıl önce Çinliler bu işe başlayarak istiridyelerin içine yabancı maddeler koymuşlar, inci elde etmişlerdir. Hattâ mini mini heykelcikler koyarak o biçimde inciler çıkarabilmişlerdir. Bu çeşit üretimi Japonlar da çok ileriye götürmüşlerdir.

Ayrıca suni inci yapılmaktadır ki, bugün pek çok bayanların boynunda göze çarpan inci görünüşlü kolyeler böyle suni şeylerdir.

Çin nehirlerinden çıkarılmış bir inci istiridyesi (İçinde minik hey keliclekler biçiminde inciler oluşturulmuştur.)

SİHİRLİ AYAKKABI

TOP DANE DE GÖZECEĞİZ!

MİLLİ GENÇ TAKIMDAKİ ÇOCUK BİZİMKİLERİ EZİP GEÇER!

FAKAT BİLLY KENDİNE GÜVENEMİYORDU...

HEMEN PAS VEREYİM!

VE...

O PASA YETİŞEMEM Kİ!

BOMBACI NIN PARUCU OLMAYINCA OYNAYAMIYORUM!

HAYATININ EN KÖTÜ OYUNUNU OYNADI..

KAÇIRDI!

BECERİKSİZ!

İKİNCİ YARIDA DURUM AYNIYDI..

ATAMIYOR!

TOPA HAKİM DEĞİL!

BEN ONDAN İYİ OYNARIM!

MAÇ SONUNDA BİLLY ÇOK ÜZGÜNDÜ...

O GENÇ TAKIMDA OYNAYABİLİYORSA BENİ DÜNYA KUPASINDA OYNATSINLAR.

GENÇ MİLLİ TAKIMDA İŞ YOK DEMEK!

BEDEN HOCASI ONUNLA KONUŞTU..
BİRŞEYİM VAR DANE, FORMUN DÜŞÜK.
ÖZÜR DİLERİM, BİRŞEYİM YOK.
İRLANDALILARLA DA BÖYLE OYNARSAN SENİ LİNÇ EDERLER.
DOĞRU. AMA O ZAMAN BOMBACININ AYAKKABISI OLACAK!
GECE BILLY UTANDI..
YAA AYAKKABI BANA YARDIM ETMESSE REZİL OLURUM.
SESSİZCE GİYİNDİ..
ÇIKAYIM. DENEME YAPAYIM.
ŞU DİREĞE 5 ATIŞTA 3 VURURSAM İYİ DEMEKTİR.
İLK ATIŞ NEFİSTİ
HARİKA. MAÇTA OLSA GOL OLDU BU!
FTOOM
KRACK!
FAKAT!
HAYALLAH, NE AKSİLİK.
AYAKKABIYI ÇIKARDI TIRMANDI..
YETİŞİYORUM!
İNDİĞİNDE.
AYAKKABI YOK. NEREDE OLABİLİR Kİ?
AYAKKABISINI BULABİLECEKMİ ACABA?

(Devamı Var)

HİKÂYE

ÇOK UZUN ON GÜN

Yılmaz bey köpeklerinin ikisini de çok severdi. Onlar da Yılmaz beye sonsuz bir sevgi ve sadakatle bağlıydılar. Öte yandan, köpekler de aynı anneden olma yavrular gibi çok iyi anlaşırlardı. Gün olur aynı kaptan yemeklerini yerler, aynı yerde oynar, uyurlardı.
kiştikleri de olurdu. Bu ufak tefek çekişmeleri zevkle ve sevgiyle seyreden birisi varsa, o da Yılmaz beydi, «Ne sevimli, ne cana yakın yaratıklar bunlar. İyi ki, almışım» diye düşünürdü.

⁂

Yıllar böyle gelip geçti. Köpekler iyice geliştiler, olgunlaştılar, iki iri çoban köpeği oldular. Artık kemik kavgası da etmiyorlardı. Yılmaz bey de yaşlanıyordu. Sık sık uzun yürüyüşlere çıkmasını salık vermişti doktorlar. O da iki sadık köpeğini yanına alıp kırlara çıkardı. Birinin adı Kont, ötekinin Prens'ti.

Gene böyle bir yürüyüşe çıkmışlardı ki, Kont'un bambaşka bir canlılığı vardı o gün. Yerinde zor duruyor, kırlarda gördüğü kelebeklerin peşinden koşuyor, otların arasında bulduğu çukurlara, taş oyuklarına burnunu sokup böcekleri, kertenkeleleri ürkütüyordu. Derken bir çalığın içinden bir kuşcağız Kont'u farkedip havalanıvermesin mi!... Eh artık, tutabilene aşkolsun Kont'u. Kuş uçup gittikçe Kont da onun peşinden koşuyordu.

Yılmaz bey yorulmuştu, dinlenmek için ağaçların altına oturdu. Prens'in gözü Kont'daydı, fakat aklı da efendisindeydi. Onu yalnız bırakmaya içi razı gelmiyordu sanki. Biraz sonra Kont gözden kayboldu. Yılmaz bey önce aldırmadı. Bir iki kere ıslık çaldı, seslendi. Prens de havladı... Fakat ne gelen vardı, ne giden. Eve doğru yollandılar.

Fakat eve geldiklerinde kulübeyi bomboş buldular. Şimdi daha derin bir acı ve endişe başlamıştı.

O gece beklemekle geçti. Ertesi sabah gene yeni bir ümitle kalktılar, ama elleri boş, akşamı ettiler. Prens bile yemeden içmeden kesilmişti

⁂

Aradan bir hafta geçti. Sekizinci günün akşamıydı, Yılmaz bey balkonda oturmuş dalgın dalgın çayını yudumluyordu. Aklı hâlâ köpeğindeydi. Kötü şeyler düşünüyordu.

Birden inilti gibi bir sesle irkildi. Silkinerek yerinden doğruldu, çevresine bakındı. Ses gitgide yaklaşıyordu. O da ne! Bu... bu Kont muydu Tanrım? Evet... evet ta kendisi... Kont! Zayıflamış, kirlenmiş, ağzından salyaları aka aka ve kuyruğunu bacaklarının arasına sokmuş olarak bir suçlu gibi geliyordu. Yılmaz bey fırladı, indi balkondan, Kont'un yanına. O güzelim, o canlı köpek bir haftada ne hâle gelmişti... Gözlerine inanmak istemiyordu. Kont yanına yaklaşan efendisine garip garip bakıyordu. Bu bakışlarda bambaşka bir acı, bir pişmanlık, bir zavallılık vardı. Yılmaz bey biraz korktu onu. Korkmuştu, Kont'un bu görünüşü tıpkı kuduz bir köpeği andırıyordu. Ama aklına bir şey takıldı; acaba kuduza yakalanan bir köpek böylesine sakin olur muydu?

⁂

Her ne olursa olsun, bir baytar çağırmalıydı. Baytar eve geldiğinde Kont iyice durgunlaşmış, iyiden iyiye garipleşmişti.

Yılmaz bey, baytarın Kont'u götürüp on gün kadar gözaltında tutacağını duyunca içi sızladı

Kont'u alıp götürdüler. Yılmaz bey her akşam üstü gidip, onu tel örgüler içinde ziyaret ediyor, yiyecek taşıyordu. O uyuşuk, sakin köpek, efendisini görünce tellere tırmanıyor, uluyor, yalvaran gözlerle bakıp, sanki, «Al beni. Burada bırakma,» dercesine havlıyordu. Yılmaz bey ise, her seferinde, boynu bükük, gözleri yaşlı evine dönüyordu.

Nihayet on gün doldu. Yılmaz bey heyecanla baytarlığa koştu. Evet, Kont sağdı. Hiçbir değişiklik olmamıştı. Demek... demek kuduz değildi!

«Şükür Tanrım sana,» diye söylendi içinden. «Ona birşey olsaydı ben nasıl yaşardım?»

Kont'un rahatsızlığı bir türlü anlaşılamamıştı. Fakat kuduz olmadığı ortadaydı ya, zararı yoktu. Belki de o kovaladığı kuş hastalıklıydı, Kont da kızıp onu yemiş, hastalanmış olabilirdi. Kim bilir?... Yılmaz bey onu besler, kuvvet ilâçları verir, gene eski haline getirirdi.

Bahçenin kapısına geldiklerinde kim bekliyordu dersiniz? Tabii ki Prens... Kont'un o sadık dostu. İki köpek saatlerce birbirlerine sarılıp oynaştılar, koşuştular. Sanki on gündür gözaltında kalan o hasta köpek Kont değildi. Çılgına dönmüştü. Tanıdığı, alıştığı eski köşelere koşuyor, sevinçten kuyruğunu sallayıp duruyordu. İştahı da yerine gelmiş gibiydi. Doyasıya yedi, yedi, sonunda yorgun düştü. Akşam olunca, iki köpek birbirlerine dolanıp, rahat bir uykuya daldılar.

O gece, hepsinden rahat olan biri daha vardı: Yılmaz bey. Günlerdir uykusuz geçen gecelerin acısını çıkarırcasına dalıp gitmişti. Geride kalan o acı mı, acı günleri, anmak bile istemiyordu... ■

TELEVİZYON MASALI

DOKTOR AMCA PAPAGAN VE KRAL

SIK ağaçların arasından geniş, bir düzlüğe çıktılar, kralın çamurdan yapılmış sarayını gördüler. Kral orada Kraliçe Ermine ve oğlu Bumbo ile oturuyordu. Bumbo balığa gitmişti, kral ve kraliçe de kapılarının önünde oturuyorlardı. Kral doktor olduğunu ve hayvanları iyi etmek için, Afrika'ya geldiğini anlattı. Kral homurdanmaya başlamıştı:

— «Benim topraklarımdan geçemezsiniz. Yıllar önce bir beyaz adam bu sahillere gelmişti. Kendisine çok iyi davrandım. Fakat o altın çıkartmak için yerde çukurlar açtı, dişlerini alabilmek için fillerimizi öldürdü. Sonra da bir teşekkür bile etmeden kaçtı. Bir daha beyaz bir adamı topraklarıma sokmam.»

Sonra adamlarına döndü ve:

— «Şu doktorla hayvanlarını en sağlam hapishanelerimden birine kapatın!»

Böylece doktor ve hayvanları taş bir zindana atıldılar.

Hayvanlar ağlaşmaya başladılar. Tam o sırada papağanın zindanda olmadığı farkedildi. Hayvanlar buna da kızmışlardı. Bizler hapisteyken, o kaçtı, diye söylenmeye başladılar. Ama o anda Polymesia Doktor Amcanın cebinde saklandığı yerden çıktı:

Doktor telâşla:

— «Talihin varmış ki üstüne oturmadım», diye söylendi.

Papağan: «Şimdi dinleyin», diye konuşmaya başladı. «Bu gece hava kararır kararmaz pencereden çıkıp saraya uçacağım. Sonra... Bakın neler olacak? Kral bizi zindandan çıkaracak.»

Domuz burnunu kıvırıp, yeniden ağlamaya başladı:

— «Sen ne yapabilirsin ki? Ne de olsa sadece bir kuşsun.»

— «Sadece bir kuşum ama insan gibi konuşmasını biliyorum. Ayrıca bu zencileri de iyi tanırım.»

O gece herkes uyuduktan sonra Polmesia kralın odasına uçtu. Kraliçe bir akrabasının düğününe gittiğinden kral yalnız başına uyuyordu. Polmesia aynen Doktor Amca gibi öksürdü. Kral hemen doğrulup kalktı. Telâşla:

— «Kim o?» diye bağırdı.

— «Doktor Dulittl.» Tıpkı doktor Amca gibi konuşmuştu.

— «Yatak odamda ne arıyorsun?» Hem neredesin? Seni göremiyorum.»

Papağan aynen Doktor Amca gibi bir kahkaha attı.

— «Gülmekten vaz geç de buraya gel! Seni görmek istiyorum.»

— «Budala kral! Sen Doktor Amcayla konuştuğunu unutuyorsun galiba. Ben dünyanın en muazzam insanıyım. Elbette beni göremezsin. Çünkü kendimi görünmez yaptım. Benim yapamıyacağım hiç bir şey yoktur. Şimdi beni dinle. Bu gece buraya sana tehlikeyi haber vermek için geldim. Seni de adamlarını da maymunlar gibi hasta ederim. Çünkü ben bir parmağımı kaldırmakla insanları iyileştirebileceğim gibi onları hasta da edebilirim. Askerlerini hemen zindanın kapılarını açmaları için gönder! Yoksa ülkenin üzerinde güneş doğmadan kabakulak hastalığına tutulacaksın.»

Kral titremeye başladı, çok korkmuştu.

— «Ne olur parmağını oynatma, dediğini yapacağım. «Kral hemen askerlerine zindanın kapılarını açmalarını emretti.

Polmesia kapıdan uçarak çıkarken Kraliçe Ermine ile karşılaştı. Ermine yukarı çıkınca kocasına gördüklerini anlattı. Kral kendine oyun oynadığını anlayıp hemen zindana koştu, ama geç kalmıştı. Bütün kapılar açıktı, Doktor ve hayvanları da çoktan karanlığa karışmışlardı.

(Yakında yeni bir masal)

HER OKUYUCU İÇİN HER ZAMAN

OKUNACAK, ÖĞRENİLECEK, GÜZEL VAKİT GEÇİRİLECEK YAZI, RESİM, DİZİ ROMAN, HİKÂYE, RENKLİ MASALLAR BULUNDURAN DERGİ

DOĞAN KARDEŞ

Bütün okuyucularımıza bir daha hatırlatıyoruz!

BU FIRSATLARI KAYBETMEYİN

KÜÇÜK HİKÂYE YILDIZI YARIŞMASI

Özel çocuk hikâyelerimizi resimlendirmede kendilerinden faydalanılabilecek küçük okuyucularımız arasında (8 erkek 8 kız) 16 Küçük Hikâye Yıldızı seçeceğiz. Resimlerinizi ikişer tane göndermeye başlayabilirsiniz. Süresi 2 ay.

Zarfın üstüne adresimizin yanına (Hikâye Yıldızı) yazmayı unutmayın.

GÜZEL YAZI YARIŞMASI

Tatil izlenimlerinizi 150 kelime içinde özetleyip iki ay içinde bize gönderiniz. Adresimizin yanına (Tatil İzlenimi) yazılacak.

GÜZEL FOTOĞRAF YARIŞMASI

Makineniz varsa tatilde, ya da başka nedenlerle çekeceğiniz siyah - beyaz fotoğrafları, konularını arkalarına yazmak suretiyle 9x12 ebadında bize gönderiniz. Adresimizi yanına (Fotoğraf Yarışması) yazılacak. KKendi adınızı ve adresinizi de ekleyin.

OKUYUCU KULÜBÜ ÜYELİĞİ

Arka kapağımızda çıkan üyelik kuponlarından 6 tane toplayıp iki vesikalık resmi, adı, yaşı, okulu ve adresi ile bize yazan okuyucumuz kulübümüze üye olabilir. Kendisine üyelik kartı gönderilecektir.

İNDİRİMLİ BÜYÜ TÜRK SÖZLÜĞÜ

Arka kapağımızda Büyük Sözlük Kuponlarından 10 tane toplayanlar 65 liralık büyük Hayat Türk Sözlüğünü 25 liraya alabilirler. İstanbul dışındakiler posta ücretini kendileri ödeyeceklerdir.

İNDİRİMLİ ABONE

Her hafta iki buçuk lira vererek yılda 130 lira ödemek yerine bir defada 100 lira ödeyip 52 hafta Doğan Kardeş'i evinizde alabilirsiniz. Abone ücreti, İstanbul İş Bankası Türbedar Şubesi 1183 No'lu Neşriyat A. Ş. hesabına da havale edilebilir.

BÜTÜN BUNLAR DOĞAN KARDEŞ OKUMAKLA ELDE EDİLECEK İMKÂNLARDIR
BÜTÜN YARIŞMALARIMIZ HEDİYELİDİR
DOĞAN KARDEŞ ÇOCUKLARIN, ÇOCUKLU AİLELERİN TEK FAYDALI DERGİSİ

Sevgili çocuklar, bildiğiniz gibi giriş sınavları yapıldı. Fakat biz hem tatilde zekânızı uyanık tutmak, hem gelecek yıllara hazırlamak bakımından testleri sürdürmeyi uygun gördük. Size her hafta yeni testler sunacağız. Bu konuda istedikleriniz varsa bildirmeyi unutmayın.

TEST X

Hazırlayan : MUSTAFA ERSOY

Sevgili çocuklar. Bu hafta sayılar arasındaki ilişkilere geçiyoruz.

Size «Harf nedir, neye yarar» desem şüphesiz «Dilimizdeki seslerin simgesidir, yazmaya yarar» diyeceksiniz. Öyleyse:

1 — Sayı (rakkam) nedir, neye yarar?

1 — Sıfır (0) nedir, değeri var mıdır?

3 — Aşağıdaki sayıların farklılarını işaretleyin.

a — 1, 4, 3. b — 5, 8, 4. c — 9, 6, 1.

4 — Bütün sayı simgeleri kaç tanedir?

5 — Aşağıdaki sayı dizisinde boş yerlere hangi sayı konmalıdır?

a —	5	7	9		13		17	19
b —	3	8	...	18	23	28	...	38
c —	11	18	25		39	46	53	
d —	2	11		29	39	...	56	65

6 — Aşağıdaki dizilerde yanlış sayıyı işaretleyiniz.

a — 19 24 29 35 39 43

b — 7 15 23 30 37 44

c — 17 23 30 36 42 47

d — 23 32 41 49 58 67

7 — Boş yerlere gerekli sayıyı koyunuz.

a — 26+ ? =37 b — 48+ ? =67 c — ? +35=51

8 — a — 45— ? =31 b — ? —27=20 c — 71— ? =51

IX. Testin Cevapları

1 — a, hepsi de, sesli harftir; b, hepsi de sessizdir. 2 — a ve b şekil yönünden biribirine benzer. 3 — A E O. 4 — Yoktur. 5 — Arkasına şekli ek alırsa değişir. 6 — c, 7 — a, F. b, ö. c, b. d, v. 8 — Bir öndeki harfi inceltir, üstünde olduğunu uzatır. 9 — ç, ş, 10 — ü, i, ö, j.

(Gelecek sayıda: Problem Testler)

ŞAPKU

NE DEMEK BU?
SAKIN OL ÖĞRENİRSİN
AYY..

ZAVALLI ZORGLU'YU VURABİLDİN Mİ?
SANIRIM EVET.. FAKAT ALICININ YANINA ÇIKIP EMİN OLALIM.
ÇABUK.
NE KOMİK OLAYLAR!

AL..

ALINIZ!

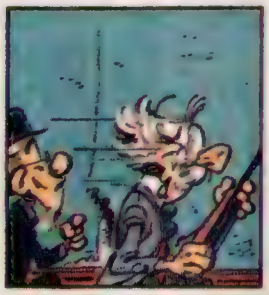

#!
ALINIZ!

MESAJI ALIYOR MUSUNUZ?
EYVAH VİRAJI ALAMIYACAK.

MÜKEMMEL ALIYORUZ...

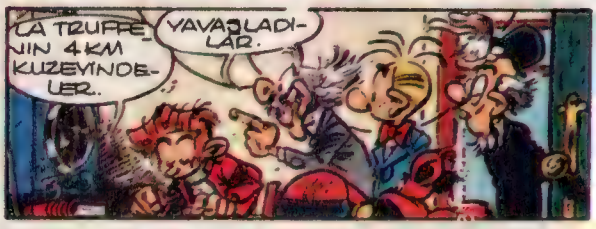
LA TRUFFE'NİN 4KM KUZEYİNDEYİZ..
YAVAŞLADILAR.

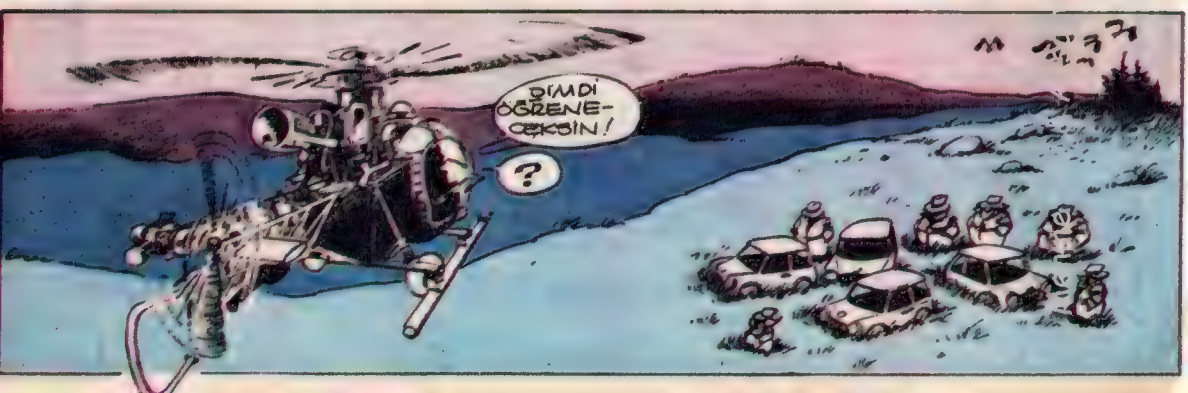
ŞİMDİ ÖĞRENECEKSİN!
?

TORA TORA

AHH..
ÜÇGEN* HA... BENİ ELE GEÇİREMİYECEKSİNİZ
2534
2535
2536
YAKALAYIN...

ÜÇGEN ARTIK GÜNAHKAR OLDU.. ŞİMDİ İNSANLIK İÇİN ÇALIŞIYOR SEN DE YARDIMCI OLACAKSIN
NE GİRKİN HERİF

TORA TORAPA MAYAMI GİDİYORUZ?

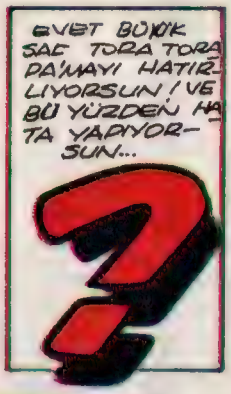
EVET BÜYÜK SAĞ TORA DAMAYI HATIRLIYORSUN! VE BÜ YÜZDEN HATA YAPIYORSUN...
?

ACABA BOŞ ARAZİDE NE YAPIYORLAR?
GİDİP GÖRELİM...
BİR DAKİKA.. BAK GİDİYORLAR...

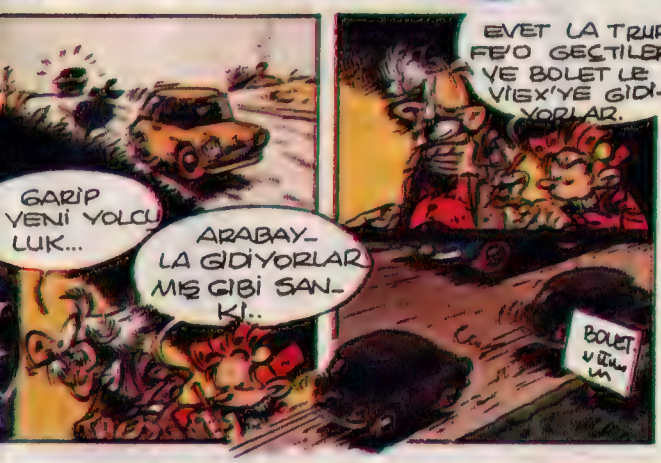
GARİP YENİ YOLCULUK...
ARABAYLA GİDİYORLAR MIŞ GİBİ SANKİ..
EVET LA TRUFFE'O GEÇTİLER VE BOLET LE VİEX'YE GİDİYORLAR.
BOLET VİEUX

BOLET HAVA ALANINDALAR SİNYAL DURDU..
BOLET VİEUX HAVA ALANI

HAVA ALANINDA BEKLİYORLAR. YAKALAYALIM..
UÇUŞ MÜDÜRÜ DOSTUMDUR HA..HA..HA...

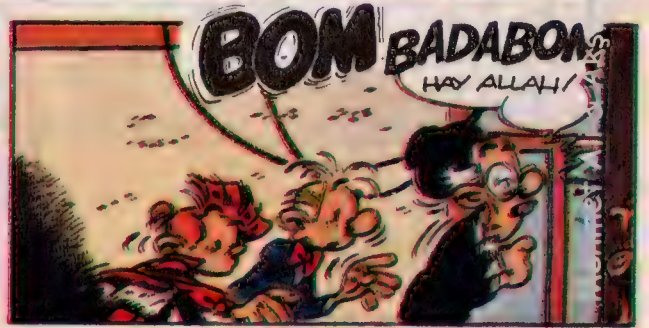
BOM BADABOM
HAY ALLAH!

BULMACA OYUN EĞLENCE

Doğan Kardeş'in
Bilgili Okuyucuları

Bulmacalarımızdan Büyük Millet Meclisi binasına ilişkin soruyu doğru cevaplandıran bilgili okuyucularımızın adlarını da aşağıya alıyor ve kendilerini tebrik ediyoruz:

Canan Zabsız (İstanbul), Şeref Yüksek (Kocaeli), İsmail Şenaydın (İstanbul), Abidin Zabsız (İstanbul), Levent Yapa (İstanbul), Şaban Alagöz (Gaziantep), Çağatay Üstün (İzmir), Yaşar Demirkıran (Tekirdağ), Nihat yerlikaya (Ankara), Esra Berker (Ankara), Can Zaloğlu (İstanbul), Osman Nuri Anyalı (Keşan), Refika Arslan (İstanbul)

(Devamı var)

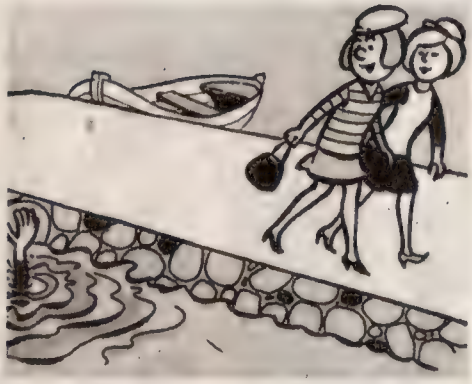

Hey bak! Biri bize el sallıyor.

Acaba Sipru'nun ayağını kaydıran bilyelerin hepsi kaç tanedir. 60, 160, 260, 360.

Cevap : 260.

YEDİ YANLIŞ OYUNU

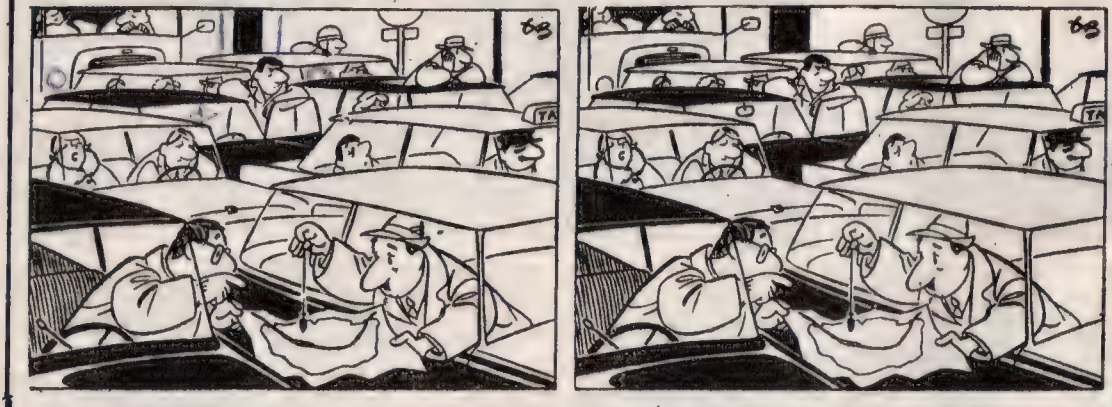

1 — İlerideki kamyonun sağ farı işaret edilmiş; 2 — Şoförü kapıdan dışarı çıkmış olan otomobilin dikiz aynası çözülüyor; 3 — Ağacın gövdesi daha kalın; 4 — En gerideki otomobilde bir kişi fazla; 5 — Taksinin sağ kenarı daha kısa çizilmiş; 6 — Çekiçli tutan adamın şapkasındaki tüy yok olmuş; 7 — Taksinin arkasındaki otomobilin iki penceresi var.

DÖRT ARKADAŞ

Her iki hayvan da birbirinden boyca farklı değildi.

GEÇEN sayılarımızdan birinde Midilli atlarından söz etmemiz küçük okuyucularımızın çok hoşuna gitmiş; bu konuda başka bir hikâyemiz olup olmadığını soruyorlar. Olmaz mı hiç? İşte dört arkadaş!

Aralarına kocaman bir beyaz köpeğin de katıldığı bu arkadaşlık topluluğu, şehirde bütün çocukları kıskandırıyor.

İngilterenin Devon şehrinde yaşayan Bayan Andrew kızı ve oğlu için Güney Amerika'dan tam sekiz tane mini at getirmişti. Çocuklardan Debi ve Li, bu hayvanları o kadar sevdiler ki hemen onlarla arkadaş oldular. Bir de köpek, arkadaşlığı tamamlıyordu. At da köpek de, kedi gibi kanapeler üstüne çıkarılabiliyordu. Artık hepsi ev halkından sayılıyordu.

Evin küçük oğlu Li'ye bir de küçük araba yapılınca bütün dilekler yerine gelmiş oldu. Midilli önde, köpek arkada, arabanın sürücülüğünü yapan Li Andrew, aynı arkadaşlığı evin kanapeleri üstünde kuran ablası Debi kadar mutluydu. ■

uzaydan saldırı

HEDEF DÜNYA

(Devamı Var)

Mehmet Ali Akşemsefası

BAHAR İLE BORA

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü
Kuponu No : 5

BÜYÜK SÖZLÜK
Kuponu No : 2